

KOVÁCSNÉ ÉNEKES ERIKA

1960-ban születtem Bonyhádön.

Az általános- és középiskolát Bonyhádön, felsőfokú tanulmányaimat Szekszárdon és Kaposváron végeztem. Még a diploma megszerzése előtt 1980-ban kezdtem dolgozni a II. sz. Általános Iskolában.

A Széchenyiben 1985 óta tanítok.

Kezdetben napközis nevelő, majd 14 évig fejlesztő pedagógus voltam.

Jelenleg matematikát, környezetismeretet, éneket, technikát, rajzot és erkölcsstant tanítok.

Szüleim mindketten pedagógusok voltak. Édesanyám tanítói, édesapám Lengyelen tanári és iskolaigazgatói, majd Szekszárdon felnőtt oktatói munkakört töltötték be. Ők a példaképeim. Már általános iskolás koromban tudtam, tanító szeretnék lenni.

Három unokám mellett is örök fiatalnak érzem magamat.

Hiszem, hogy a gyerekeknek nem csak én adok, hanem én is rengeteget kapok tőlük. Az a sok mosoly, szeretet, ragaszkodás örökké fiatalon tart, erőt ad.

Nem csak az oktató- és nevelőmunkát tartom fontosnak osztályomban. A közösségépítés, közös kikapcsolódás, jó kapcsolat a szülőkkel fontos részei pedagógiai munkámnak.

Tanítványaimat fellépéseiken, sportversenyeiken gyakran megnézem, eredményeiknek együtt örülünk.

Két tanulót harmadszor kísértem eredményhirdetésre a gimnáziumba, mert bejutottak az első tízbe a Zrínyi matematikai versenyen. Az idén a 4. és 7. helyet szerezték meg.

Magánéletemben is aktív vagyok. Hetente 3 alkalommal sportolok aerobikot és zumbát.

Hitvallásomat Móricz Zsigmond szavai fejezik ki a legjobban:

„Emberré nevelni a legszebb hivatás,
Légy nemes, gazdag lelkű ember,
Hogy emberré tehess másokat,
A magad embersége által.”

Bonyhád, 2017-03-25.

